

se vzdigajo posamezni vrhunci še 800—1200 m. Vzhodna Črna Gora je sestavljena iz mnogo starejšega apnenca, spadajočega v jursko in triasno tvorbo. Vmes se nahaja premnogo peščenca in laporja (trias), da, celo eruptivnega kamenja in rudečega rogovca. Okoli Podgorice se nahajajo tudi tercijarne tvorbe morskega izvora. (Natančnejšo geologijo Črne Gore izda v kratkem Dr. Tietze na Dunaji.) Zaradi svoje geologične sestave so Brda mnogo rodovitnejša, nego prava Črna Gora in tudi bogatejša gledé rastlinstva, tako da je Schwarz napisal celó poglavje o črnogorski flori.

Ruski oficirji so tudi črnógorske vrhunce trigonometrično zmerili in našli precej različne visokosti od onih na avstrijski generalni karti (barometrično zmerjenih). Zato naj pristavim tu sem visokost najvažnejših gor v metrih. Kralj vseh vrhuncev v Črni Gori je Durmitor na severu deželice, 2483 m. (do zdaj se je cenila njegova visokost na 2600). Hitro za njim pride Kom Kučki 2448 ob jugovzhodni meji in potem Maglič (na severozahodni meji) 2347 (na avstr. karti 2260) ter Ostri Kuk (med Ceto in Moračo) 2300 m. Malo nižji so: Vlasulja (med Ceto in Moračo) 2296, Stô (med Moračo in Kolašinom) 2232, Visitor (nad Gusinjem) 2114, Jablanov Vrh (nad Kolašinom) 2168, Maganik (med Ceto in Moračo) 2018 in Vojnik (nad Nikšićem) 1968 m. Mnogo nižje so gore v pravi Črni Gori, n. pr. Štirovnik 1723 (na avstr. karti 1759) in zraven njega Lovčen 1631 m. med Kotorom in Cetinjem. V severozahodni Črni Gori se vzdigata Vadar 1513 in Pusti Lisac 1448; a v južni Rumija nad Barom ter Lisin 1334 in Mosura 623 m. nad Oleinjem. Cetinje leži visoko 638 m., Nikšić 652, Kolašin 933, a Podgorica le 43 m.

(Konec prih.)

S. Rutar.



Slovenski glasnik.

Štiri slavnostne pesni o prihodu Nj. V. presvetlega cesarja Franca Jožefa I. na slovensko zemljo dné 11. julija 1883 smo iz „Slovenskega Naroda“ ponatisnili v denašnji številki za tega delj, ker se nam škoda zdi, da bi pozabljeni ostali taki biserji slovenskega pesništva ter se poizgubili po političnih listih. Prvi, prekrasni pozdrav S. Gregorčiča je vrhu tega natisnen tudi v Matičinem „Spomeniku“. Znano je, da sta ga komponirala dva skladatelja, g. Fr. S. Vilhar in g. prof. Fr. Grbec. Vilharjevo kompozicijo so peli narodni pevci pri velikanski bakljadi dné 11. julija v Ljubljani; Grbčevo pa pri slav-

nostni gledališki predstavi 12. julija. Št. 3. je prav lepo in z vsem občutkom deklamovala gospodična H. pl. Lehmanova v ljubljanskem gledališči 12. julija, a št. 2. gosp. notar Gruntar pri narodni veselici v Logatci dne 16. julija. Pravijo, da je gosp. Stritar svojo lepo odo (št. 4.) razdelil med narod v 3000 iztisih. Možno! „Ljubljanski Zvon“ ni videl nobenega.

Habsburžani v deželi Kranjske 1282—1882. Slavnostni spis ob godovanji šeststoletnice od združitve Kranjske zemlje z Avstrijo. Na svetlo dal deželni odbor. Spisal August Dimitz. Risarije hist. slikarja Andreja Grolla. Ljubljana. Tiskarna Ig. v. Kleinmayr et Fed Bamberg 1883, 4, 73 str. Cena po 3 gld. — Slavnoznani zgodovinar kranjski, gosp. c. kr. višji finančni svetovalec Avgust Dimitz nam v tej slavnostni knjigi pripoveduje, kaj so Habsburški vladarji slavnega, velikega, lepega, v dušnem in materialnem oziru koristnega zvršili na Kranjskem v preteklih šeststo letih. Mnogo je časa šeststo let, dolga je vrsta tridesetih vladarjev, ki so od Albrehta I. do Franca Jožefa I. gospodovali na Kranjskem, in ogromno je število zgodovinsko imenitnih dejanj od l. 1282—1882, toda g. pisatelj je s svojim bistrim, izurjenim očesom iz ogromnega gradiva izbral, kar je posebno važnega in imenitnega za politično in kulturno zgodovino našo ter ognivši se vseh podrobnostij in posameznostij s spretnim peresom svojim narisal nam veličastno celotno in pregledno sliko, v kateri čitatelj vidi vse, kar je Kranjska prebila ter od svojih vladarjev lepega in koristnega prejela v dolgi vrsti šestih sto let. Dikcija je lepa in vznesena in pripovedovanje brez vse oratorične navlake mirno, točno, premišljeno in prijetno. Dovršen je tudi slovenski prevod, katerega je oskrbel g. Josip Cimperman. Tudi tiskarna Bambergova je storila vse, da bi podala občinstvu knjigo, dostojno slovesnemu prazniku, kateremu je namenjena. Papir je izboren, začetne črke, obrobek in končne vinjete lepo risane, tisk posebno razločen in krasen. Sploh želimo tej v vsakem oziru dovršeni knjigi mnogo naročnikov.

Deputacija „Matice Slovenske“ pri cesarji. 13. m. m. ob 11. uri dopoldne je bila deputacija „Matice Slovenske“, obstoječa iz gg. predsednika župana Grassellija, podpredsednika prof. Levca in odbornika prof. Šukljeja vzprejeta v avdijenci od presvetlega cesarja, da Mu izroči prekrasni „Spomenik“, katerega je o šeststoletnici na svetlo dala „Matica Slovenska“. Gospod predsednik je cesarja ogovoril tako:

Veličanstvo!

„V obeh deželah, kateri te dni praznujeta slavnost šeststoletnega združenja s presvetlo krono Habsburško, stanujejo Slovenci v velikem številu, na Kranjskem zlasti je Slovencev ogromna večina prebivalstva“.

„Matica Slovenska, literarno društvo, katero ima svoje ude po vseh deželah, koder prebiva slovenski narod, štela si je v svojo dolžnost, da tudi na literarnem polju postavi patrijotičen spomenik svečanosti, katero zdaj obhajajo do malega vsi Slovenci. Izdala je v to svrho slavnostno knjigo in preudano prosi: Vaše Veličanstvo blagovôli premilostno vzprejeti jeden izvod te knjige!“

Nj. Veličanstvo je na to blagovolilo odgovoriti:

„*Es freut Mich sehr, diesen neuen Ausdruck der patriotischen Gesinnungen Meiner treuen Slovenen entgegen zu nehmen.*“